

мартъ, 271—288); имамъ пълно основание да се надѣвамъ, че сега, когато Търново е вече съвсемъ достъпно, ще се явятъ и други монографии за тѣзи постройки.

¹¹ Hadschi Chalfa, Rumeli und Bosna. Aus dem Türk. von Jos. von Hammer, Wien, 1812, 42.

¹² „Полаты, иже суть сотворены топлоты ради“; Доментианъ, 329.

¹³ Предание за св. Теодосий Търновски, Голубинскій, 679.

¹⁴ Раковски, Асѣнь, 51.

¹⁵ Евтимий, Житие на св. Петка. Starine, IX, 59.

¹⁶ Построена отъ Гази-Ферузъ-бегъ въ 839 г., геджри. Т. Н. Шишковъ, Исторія на Българскія народъ, Цариградъ, 1873, 263. Хаджи Калфа нарича строителя на джамията въ крепостта „завоевателъ Фирнебегъ“.

¹⁷ Евтимий, Житието на св. Иванъ Рилски, Гласник, 22, 286.

¹⁸ Голубинскій, 663.

¹⁹ Даскаловъ, 27.

²⁰ Съборътъ въ 1211 г.: „сѣде въ иже тогда единой отъ великихъ цръковъ“.

²¹ Доментианъ (Бѣлградъ, 1865) 333.

²² Житие на Етимия, „Гласник“, 31, 277.

²³ Rad, VIII, 184.

²⁴ Хаджи Калфа, 42 (погрѣшно пише *светифора*)

²⁵ Вж. гл. XVII.

²⁶ Грамотата отъ архивитъ на Дубровнишката република посрѣдствомъ руския консулъ У. Гагичъ била отнесена въ Петербургъ. Споредъ преписа на Гагича за пръвъ пжтъ е издадена отъ Шафарика (Рам., 2), а споредъ оригинала отъ Срезневски, Извѣстія II (1852), а следъ това отъ Миклошичъ Mon. serb., 3 и отъ Раковски, Асѣнь, 56. Погрѣшно я считатъ нѣкои за грамота на Асена I, царството на когото никога не е имало такива граници, за каквито се говори въ нея.

²⁷ Въ 1253, Miklosich, Mon. serb., 35.

²⁸ Шафарикъ, Рам., 2 изд. 107.

²⁹ Евтимий въ Starine, IX, 57. Една компилация, може би, отъ XVI в., отъ хрисовулитъ на Асена II и на синъ му Калимана I, дадени на Зографския манастиръ, има у Априлова, Болг. грамоты (Одеса, 1845), 31. Зографъ ималъ тогава приходи отъ цѣлото българско царство, отъ риболовството по Дунава и по Охридското езеро, ималъ имоти въ Сересъ, Никополь, София и другаде. Въ самия манастиръ по заповѣдь на Асена била построена кула, която, по името на неговия синъ, била наречена „Михаиловъ пиргосъ“.